

دکتر رابرت ای. پترسون، رستگاری، جلسه ۱۱

تغییر کیش

رابرت پترسون و تد هیلدبرانت © ۲۰۲۴

این دکتر رابرت پترسون در حال تدریس در مورد نجات است. این جلسه یازدهم، تغییر کیش است.

ما مطالعه خود را در مورد آموزه نجات ادامه می‌دهیم، این بار به تغییر کیش می‌پردازیم، اما بیابید قبل از آن از خداوند برکت بخواهیم.

ای پدر مهربان، از تو به خاطر فیض عظیمت که ما را پیش از آفرینش جهان در مسیح برگزیدی، و او را فرستادی تا به جای ما بمیرد و در روز سوم بر اساس کتاب مقدس برخیزد، سپاسگزاریم، و روح را فرستادی تا به ما زندگی تازه‌ای عطا کند تا بتوانیم عیسی را آنگونه که در انجیل ارائه شده است، در آغوش بگیریم مطابق میل خود در ما عمل کن. دعا می‌کنیم که از کلام و آموزه‌های آن برای این منظور استفاده کنی، و همه چیز برای جلال تو از طریق عیسی مسیح، پروردگار ما، باشد.

آمین. ما با رستگاریِ کاربردی سر و کار داریم، و اینگونه است که خداوند در واقع رستگاری‌ای را که پیش از آفرینش جهان برنامه‌ریزی کرده بود، رستگاری‌ای که در قرن اول در کار مسیح به انجام رساند، وارد زندگی قوم خود می‌کند. رستگاریِ کاربردی، اتحاد با مسیح است؛ خداوند ما را از نظر معنوی به پسرش می‌پیوندد تا تمام مزایای معنوی او از آن ما شود.

برای تکمیل داستان چهارگانه، رستگاری برنامه‌ریزی شده، انجام شده، اعمال شده و به کمال رسیده، فراتر از محدوده این دوره است، به جز جلال یافتن و حیات جاودان، که ما به کاربرد سنتی رستگاری اضافه کرده‌ایم. گرویدن، خلاصه‌ای کوچک از کتاب مقدس، ایمان و توبه برای رستگاری ضروری هستند. ایمان و توبه جدایی‌ناپذیر اما قابل تشخیص هستند.

وقتی صحبت از تغییر دین می‌شود، آنها دو روی یک سکه هستند، زیرا ایمان واقعی همیشه به توبه منجر می‌شود. مردم واقعاً ایمان نمی‌آورند مگر اینکه از گناه رویگردان شوند. ایمان روی آوردن به خداست و توبه روی گرداندن از گناه است.

تغییر کیش، فرمول‌بندی‌های سیستماتیک، تغییر کیش خلاصه‌ای از توبه و ایمان است. عنوان بعدی، توبه و ایمان. عنوان بعدی توبه است.

اعتراف می‌کنم که در این بخش خیلی خلاق نبوده‌ام. عنوان بعدی ایمان است. عنوان بعدی، توجیه

این یک موضوع جدید است. در واقع، گرویدن به مسیحیت، خلاصه‌ای از توبه و ایمان است. پولس سیلوانوس و تیموتائوس به خاطر شهادت مؤمنان تسالونیکی که برای مردم در سراسر منطقه‌شان شناخته شده است، به آنها افتخار می‌کنند.

اول تسالونیکیان ۱:۸ تا ۱۰، در همه جا، ایمان شما به خدا آشکار شده است. بنابراین، نیازی نیست چیزی بگوییم زیرا خودشان گزارش می‌دهند که چه استقبالی از شما داشتیم، چگونه از بت‌ها به سوی خدا روی آوردید تا خدای زنده و حقیقی را خدمت کنید و منتظر پسر او از آسمان باشید که او را از مردگان برخیزانید، یعنی عیسی، که ما را از خشم آینده‌رهای می‌بخشد. اول تسالونیکیان ۱:۸ تا ۱۰

گرویدن شامل روی گرداندن از و همچنین روی آوردن به آن است، همانطور که تسالونیکیان نمونه آن هستند، زیرا آنها از بت‌ها روی گرداندند تا خدا را خدمت کنند. گرویدن دو بخش دارد: توبه، روی گرداندن از گناه و ایمان به مسیح. عاقلانه است که این دو را به عنوان دو گام برای نجات در نظر نگیریم، زیرا انجام این کار به نظر می‌رسد که نجات را به یک کار انسانی تبدیل می‌کند که شامل گام‌هایی است که ما انجام می‌دهیم.

همانطور که گفتیم، اینها دو مرحله نیستند، بلکه دو روی یک سکه هستند، زیرا بازگشت یک عمل است، بازگشت از چیزی، در این مورد، گناه، توبه به طور خودکار شامل روی آوردن به چیز دیگری، در این مورد، ایمان به مسیح است. بازگشت، خلاصه الهیاتی برای آموزه‌های کتاب مقدسی توبه و ایمان است.

توبه و ایمان مرتبط هستند اما یکسان نیستند. وقتی یحیی تعمید دهنده و عیسی مردم را به توبه دعوت می‌کنند، از ایمان نامی نمی‌برند، اگرچه ممکن است به طور ضمنی به آن اشاره شده باشد. متی ۳: ۱ و ۲. در آن روزها، یحیی تعمید دهنده در بیابان یهودیه موعظه می‌کرد و می‌گفت توبه کنید زیرا پادشاهی آسمان نزدیک شده است.

متی ۳: ۱ و ۲. باز هم، من از کتاب مقدس استاندارد مسیحی نقل قول می‌کنم زیرا این یادداشت‌ها از یک پروژه نوشتاری اخیر آمده است. از آن به بعد، متی ۴: ۱۷، عیسی شروع به موعظه توبه کرد زیرا پادشاهی آسمان نزدیک شده است. متی ۴، ۱۷.

توبه و ایمان یکسان نیستند، اما جدایی‌ناپذیرند. در کتاب مقدس نه تنها یک سبک از تغییر کیش برای خواندن وجود دارد، بلکه تغییر پویای خدا در مورد شائول طرسوسی و تغییر آرام خدا در مورد تیموتائوس نیز مشاهده می‌شود. مسیح عروج کرده، شائول را در حالی که با قدرت به دمشق سفر می‌کرد تا مؤمنان را در آن شهر آزار دهد، ملاقات کرد.

وقتی مسیح، شائول را به زمین زد، شائول فهمید که خداست، زیرا پرسید: «خداوند، تو کیستی؟» اعمال رسولان ۹، ۵. پاسخی که شائول دریافت کرد، به اندازه هر پاسخ دیگری در کتاب مقدس تکان دهنده است. نقل قول: «من عیسی هستم، همان کسی که تو او را آزار می‌دهی. آیه ۵. تغییر دین تیموتائوس تضاد شدیدی ایجاد می‌کند.

اگرچه او از دوران نوزادی پدری نجات نیافته داشت، نقل قول، این کلمه برای نوزادان شیرده یا کودکان خردسال به کار می‌رود، و تیموتائوس کتب مقدس را آموخته بود، نقل قول، کتب مقدس، یعنی آن دسته از کتب مقدسی که می‌توانند به شما حکمت برای نجات از طریق ایمان به مسیح عیسی بدهند. دوم تیموتائوس پولس به ما می‌گوید که خدا از چه کسی برای هدایت تیموتائوس به سوی مسیح استفاده کرد. ۳: ۱۵.

نقل قول: «من ایمان خالصانه شما را که ابتدا در مادر بزرگتان لوئیس و در مادرتان یونیک وجود داشت، به یاد می‌آورم و اکنون مطمئن هستم که در شما نیز وجود دارد. دوم تیموتائوس ۱: ۵. نکته مهم این نیست که آیا تغییر دین یک نفر نمایشی است یا آرام، بلکه این است که مانند پولس و تیموتائوس، واقعی باشد. علاوه بر این، کتاب مقدس تغییر دین افراد و خانواده‌ها را ثبت می‌کند.

ایمان آوردن پولس و تیموتائوس به صورت فردی بود. همانطور که در اعمال رسولان ۱۴: ۱۶ و ۱۵ می‌بینیم، تمام خانواده‌ها نیز به مسیح روی آوردند. لیدیا و خانواده‌اش ایمان آوردند.

اعمال رسولان ۱۶: ۳۱ تا ۳۴. زندانبان فیلیپی از پاپا خرس پیروی کرد. خانواده زندانبان فیلیپی از پاپا خرس پیروی کردند و به عیسی ایمان آوردند.

توبه و ایمان. این مرسوم نیست، اما چندین بار، کتاب مقدس توبه و ایمان را به عنوان شرایط رستگاری ترکیب کرده است. آنچه مرسوم است این است که فقط یکی ظاهر شود و دیگری ضمنی باشد.

اما گاهی اوقات ما به طور کامل، یا اگر بخواهید، به طور مفصل به آن می‌پردازیم. اعمال رسولان ۱۹:۴. پولس نقل قول می‌کند، نقل قول در نقل قول، یحیی با تعمید توبه تعمید می‌داد و به مردم می‌گفت که باید به کسی که پس از او می‌آید، یعنی عیسی، ایمان بیاورند. اعمال رسولان ۱۹:۴. یا در مورد اعمال رسولان ۲۰:۲۱، چطور است که پولس با بزرگان افسس، نوعی از یک کلیسای اولیه در میلیتوس، ملاقات می‌کند و زندگی خود شهادت خود و قصدش برای رفتن حتی به روم را که حتی منجر به مرگ او می‌شود، اگر لازم باشد، با آنها در میان می‌گذارد.

پولس می‌گوید من به یهودیان و یونانیان در مورد توبه به سوی خدا و ایمان به پروردگارمان عیسی شهادت می‌دهم. اعمال رسولان ۲۰:۲۱. عبرانیان ۶:۱ و ۲، وقتی نویسنده‌ی رساله به عبرانیان، مسیحیان عبری مدعی ایمان را که اکثر آنها واقعاً ایماندار هستند، ترغیب می‌کند و وقتی آنها را به پایداری در ایمان ترغیب می‌کند، و بدین ترتیب اعتبار ادعای آنها را نشان می‌دهد و اطمینان آنها را تقویت می‌کند، اگر مایل باشید، الفبای ایمان را خلاصه می‌کند.

بیاید آموزه‌های ابتدایی درباره مسیح را رها کنیم و به سوی بلوغ برویم، نه اینکه دوباره پایه توبه از اعمال مرده، ایمان به خدا، تعلیم درباره غسل‌های آیینی، دست‌گذاری، رستاخیز مردگان و داوری ابدی را بنا کنیم. عبرانیان ۶: ۱ و ۲. بنابراین اینها جاهایی هستند که توانستم پیدا کنم، و نمی‌گویم که کاملاً کامل هستند، اما تقریباً جایی هستند که توبه و ایمان با هم ترکیب شده‌اند، اما بیشتر اوقات، کتاب مقدس فقط به یکی از آنها اشاره می‌کند. توبه به تنهایی.

لوقا ۵:۳۲. عیسی گفت من نیامده‌ام تا پارسایان را دعوت کنم، بلکه آمده‌ام تا گناهکاران را به توبه دعوت کنم. لوقا ۵:۳۲.

من در بالا از متی ۴:۱۷ نقل قول کردم که در آن عیسی فقط به توبه اشاره می‌کند. در مورد لوقا ۲۴ که در آن عیسی پس از رستاخیز به شاگردانش ظاهر می‌شود چطور؟ لوقا ۲۴:۴۶، ۴۷.

عیسی همچنین به آنها گفت که نقل قول کنند: این همان چیزی است که نوشته شده است: مسیح رنج خواهد کشید و در روز سوم از مردگان قیام خواهد کرد و توبه برای آمرزش گناهان به نام او به همه ملت‌ها از اورشلیم آغاز می‌شود. لوقا ۲۴: 46 و 47. در مورد دوم قرن‌تین 7: 9 و 10 چطور؟

اکنون خوشحالم که پولس این را نوشت، نه به این دلیل که شما غمگین بودید، بلکه به این دلیل که غم شما منجر به توبه شد، زیرا شما همانطور که خدا می‌خواست غمگین شدید، زیرا غم الهی توبه‌ای به بار می‌آورد که به نجات بدون پشیمانی منجر می‌شود، اما غم دنیوی مرگ را به بار می‌آورد. دوم قرن‌تین 7: 9 و 10. دوم پطرس ۳:۹. خداوند وعده خود را به تأخیر نمی‌اندازد، چنانکه برخی آن را تأخیر می‌دانند، بلکه با شما صبور است و نمی‌خواهد کسی هلاک شود، بلکه می‌خواهد همه به توبه روی آورند.

دوم پطرس ۳:۹. اغلب، بنابراین گاهی اوقات، کتاب مقدس هم به توبه و هم به ایمان اشاره می‌کند. ما با موضوع گرویدن (یا تغییر کیش) سروکار داریم، که خلاصه‌ای الهیاتی برای آموزه‌های کتاب مقدس در مورد توبه و ایمان است، که به معنای روی آوردن از گناه، توبه و روی آوردن به مسیح است، زیرا او انجیل را ارائه می‌دهد، ایمان، و ما گاهی اوقات، نه اغلب، گفته‌ایم که کتاب مقدس هم به توبه و هم به ایمان اشاره می‌کند. در مواقع دیگر، بیشتر اوقات، به ایمان و توبه اشاره می‌کند.

با این حال، اغلب اوقات از ایمان نام می‌برد. در بیشتر موارد، کتاب مقدس ایمان را به عنوان تنها شرط رستگاری ذکر می‌کند. یوحنا ۳، ۱۶.

خدا جهان را آنقدر محبت کرد که پسر یگانه خود را داد تا هر که به او ایمان آورد هلاک نشود، بلکه حیات جاودان یابد. رومیان ۱:۱۶ و ۱۷. بیان موضوعی کتاب رومیان

من از انجیل خجل نیستم، زیرا قدرت خداست برای نجات هر که ایمان آورد. اول، برای یهود و سپس برای یونانی، زیرا در آن، عدالت خدا از ایمان به ایمان آشکار می‌شود، چنانکه نوشته شده است که عادل به ایمان زیست خواهد کرد. رومیان ۱:۱۶ و ۱۷.

این عادت من است که آیات را تکرار کنم تا اگر کسی آنها را از قلم انداخت و خواست آنها را یادداشت کند، بتوانم آنها را بنویسم. غلاطیان ۲، ۱۶. ما می‌دانیم که یک شخص با اعمال شریعت توجیه نمی‌شود، بلکه با ایمان به عیسی مسیح، حتی اگر به مسیح عیسی ایمان داشته باشیم.

این به این دلیل بود که ما بتوانیم با ایمان به مسیح، در مسیح، و نه با اعمال شریعت، عادل شمرده شویم زیرا با اعمال شریعت، هیچ انسانی عادل شمرده نخواهد شد. این آیه، مؤکدترین آیه در کتاب مقدس است که نشان می‌دهد عادل شمرده شدن از اعمال نیست، بلکه از ایمان است. سه بار، هم از این حقایق و هم از افسسیان ۲:۸ می‌گوید. یک اعلامیه معروف: شما به وسیله فیض از طریق ایمان نجات یافته‌اید، و این نجات از خودتان نیست. این هدیه خداست.

افسسیان ۲:۸. بنابراین، کتاب مقدس گاهی اوقات توبه و ایمان را به عنوان شرایط رستگاری نام می‌برد، اما بیشتر اوقات، توبه یا ایمان، به ویژه دومی را به عنوان تنها شرط ذکر می‌کند. توبه و ایمان در نقشه خدا قابل تشخیص اما جدایی‌ناپذیر هستند. آنها یکسان نیستند، اما به هم وابسته‌اند و در کار خدا جدایی‌ناپذیرند.

آنها دو شرط جداگانه نیستند، بلکه دو روی یک سکه هستند. بنابراین، وقتی کتاب مقدس فقط توبه یا ایمان را به عنوان پاسخ صحیح به انجیل نام می‌برد، به دیگری اشاره دارد. جان موری، در کتاب کوچک و محبوب خود، که بسیار مفید است، «رستگاری انجام شده و به کار گرفته شده» در بخش کاربردی، دقیقاً به نکته اصلی اشاره می‌کند. سوالی را که مورد بحث قرار گرفته است، یعنی ایمان قبلی یا توبه، نقل قول کنید.

این یک سوال غیرضروری است و اصرار بر اینکه یکی بر دیگری مقدم است، بیهوده است. هیچ اولویتی وجود ندارد. ایمانی که به رستگاری منجر می‌شود، ایمانی توبه‌کارانه است و توبه‌ای که به حیات منجر می‌شود، توبه‌ای مؤمنانه است. این شایسته‌ی حفظ کردن است.

ایمانی که به رستگاری منجر می‌شود، ایمانی توبه‌کارانه، ایمانی پشیمان است و توبه‌ای که به زندگی منجر می‌شود، توبه‌ای مؤمنانه است. جان موری، رستگاری انجام شده و کاربردی، صفحه ۱۱۳. الهیات سیستماتیک در بیان اصلاح شده خود، با تأکید بسیار بیشتر بر الهیات کتاب مقدس، به عنوان مثال، و دانش بهبود یافته‌ای از الهیات تاریخی، از موری فاصله گرفته است، اما آثار او هنوز ارزشمند، محکم و مفید هستند، پایه و اساسی عالی برای ساختن.

توبه: هنگام بحث در مورد ایمان و توبه، تمایز بیشتری ضروری است. همانطور که دیده‌ایم، هر دو روش‌هایی برای بیان نجات اولیه هستند، اما نه تنها این، بلکه هر دو روش‌هایی برای توصیف نجات مداوم نیز می‌باشند. توبه اغلب از روی آوردن مردم از گناه به سوی مسیح در رستگاری سخن می‌گوید.

خداوند با لطف خود، گناهکاران را قادر می‌سازد تا توبه کنند و نجات یابند. در اعمال رسولان ۱۱:۱۸، وقتی این را شنیدند، ساکت شدند. پطرس در مورد تجربه خود با کرنلیوس به رسولان گزارش می‌دهد و آنها خدا را ستایش می‌کنند و می‌گویند که خدا توبه را بخشیده است و در نتیجه حتی به غیریهودیان نیز حیات بخشیده است.

این درس عبرت خدا بود. اعمال رسولان ۱۱:۱۸ در عهد عتیق بود، اما به هر حال، آنها برای یادگیری آن به شنیدن آن نیاز داشتند. دوم تیموتائوس ۲:۲۴-۲۵ بنده خداوند نباید نزاع کند، بلکه باید با همه مهربان باشد.

وقتی کشیش من نمونه‌ای از این باشد که قادر به تعلیم نیست و صبور است و مخالفان خود را با ملایمت راهنمایی می‌کند، شاید خدا به آنها توبه عطا کند و آنها را به سوی شناخت حقیقت هدایت کند. دوم تیموتائوس ۲:۲۴-۲۵. نام دیگر این توبه، توبه انجیلی است.

توبه انجیل. من این را از خودم درآوردم، اما معنی‌اش همین است. در آن آیات، توبه هدیه خداست.

پیش از این، آیاتی را ذکر کردیم که نشان می‌دهد توبه یک مسئولیت انسانی است. دو آیه‌ای که ذکر شد نشان می‌دهد که توبه هدیه خداست. وای، خدا به غیریهودیان توبه داد. حواریون در مورد خبر شگفت‌انگیز پطرس اظهار نظر کردند و من می‌دانم که این یک زمینه غیرمعمول است. این پولس است که به تیموتائوس می‌آموزد که با افرادی که در اشتباه گرفتار شده‌اند صبور باشد. صبور باشید، شاید خدا به آنها توبه بدهد. بنابراین هر دوی آنها توبه شما هدیه خداست. شما با من هستید. نام دیگر این توبه انجیلی است. توبه هدیه خداست. توبه همچنین مسئولیت انسان است. متی ۴:۱۷ عیسی گفت همانطور که دیده‌ایم توبه کنید زیرا پادشاهی آسمان نزدیک شده است. متی ۴:۱۷ عیسی شنوندگان خود را به توبه تشویق می‌کند.

دوم قرن‌تین ۷:۱۰ ما قبلاً اینجا بوده‌ایم. غم و اندوه الهی توبه‌ای را به همراه دارد که بدون پشیمانی به رستگاری منجر می‌شود، اما غم و اندوه دنیوی مرگ را به همراه دارد. دوم سموئیل ۷:۱۰ آیا غم و اندوه بر گناه نشانه خوبی است؟ بله، آیا نشانه مطمئنی از تغییر دین است؟ نه، فقط می‌تواند ترحم به خود باشد. حتی می‌تواند یک غم و اندوه باشد، یک غم واقعی و حقیقی برای گناه بدون ایمان به خداوند عیسی مسیح توبه، توبه اولیه و نجات‌بخش انجیلی است. همچنین مداوم و تقدیس‌کننده است، بنابراین ما بین بازگشت نجات‌بخش اولیه از گناه، به اصطلاح توبه انجیلی، تمایز قائل می‌شویم. من فکر می‌کنم اصلاح‌طلبان ممکن است این عبارت و توبه مداوم را به عنوان بخشی از زندگی مسیحی مطرح کرده باشند. ما بین توبه کردن کسی و آمدن، می‌دانید، عیسی و مؤمنان به عنوان بخشی از مراسم عبادی و پرستش خدا که به طور عمومی و خصوصی از گناهان خود توبه می‌کنند و هر یکشنبه گناهان خود را اعتراف می‌کنند، تمایز قائل می‌شویم.

توبه روزانه، حتی بیشتر از یکشنبه، بخشی عادی از زندگی مسیحی و ثمره توبه اولیه است. توبه مسیحی نام دیگری برای آن است که به طور مکرر از گناهان به سوی خدا روی می‌آورد، از روی سپاسگزاری به عیسی و تمایل به جلال بیشتر خدا. توبه مسیحی توبه مداوم، بازگشت مکرر و مکرر از گناهان به سوی خدا از روی سپاسگزاری به عیسی و تمایل به جلال دادن خداست. توبه یک روش زندگی است زیرا مسیحیان هر روز در روح قدم برمی‌دارند و با گناه می‌جنگند. گاهی اوقات، مؤمنان لغزش می‌خورند اما سپس توبه می‌کنند تا به درستی قدم بردارند.

بخشید، این فرآیند مادام‌العمر است. این شامل بله گفتن به خدا و پارسایی و نه گفتن به افکار، گفتار و اعمال، گناه‌آلود بارها و بارها می‌شود، همانطور که تیطوس در نامه‌اش به ما یادآوری می‌کند. من متنی از آن ندارم، اما همین الان آن را به من یادآوری کرد.

انجام این نوع کارها خطرناک است. تیطوس ۲، اوه، فکر کردم او را گرفته‌ام. تیطوس ۲:۱۱ زیرا فیض خدا ظاهر شده است، فیضی که نجات را برای همه مردم به ارمغان می‌آورد و ما را تعلیم می‌دهد که از بی‌دینی و هوس‌های دنیوی دست بکشیم و درستکار زندگی کنیم، تا در عصر حاضر، با خویش‌ننداری، درستکار و خداترس زندگی کنیم و منتظر امید مبارک خود، یعنی ظهور جلال خدای بزرگ و نجات‌دهنده‌مان عیسی مسیح باشیم.

چیزی که من به دنبالش هستم نه گفتن به گناه و بله گفتن به پارسایی است. فکر نمی‌کنم این را در رساله تیطوس از خودم درآورده باشم، اما می‌خواهم به راهم ادامه بدهم؛ متأسفم. خطاب به کلیسای لائودیکیه مکاشفه ۳:۱۹ و ۲۰، عیسی سخنان توبیخ و تشویق دارد، همانطور که برای هر یک از کلیساها، نقل قول، هر که را که دوست دارم توبیخ و تنبیه می‌کنم.

ما در عبرانیان ۱۲ هستیم؛ هر فرزندی را که خدا می‌پذیرد، تأدیب می‌کند. پس غیرت داشته باشید و توبه کنید، من پشت در ایستاده‌ام و در را می‌کوبم. اگر کسی صدای مرا بشنود و در را باز کند، من به درون او خواهم آمد و با او غذا خواهم خورد و او نیز با من.

در این زمینه، این یک دعوت به انجیل نیست. آیا می‌توان آن را خارج از متن و برای انجیل استفاده کرد؟ بله. آیا ایده خوبی است؟ احتمالاً نه.

در متن آن، او مؤمنان را به توبه و بازگشت به معاشرت شیرین با خود فرا می‌خواند. مفهوم توبه مسیحی اغلب در کتاب مقدس بدون کلمات توبه آمده است. جیمز بار، در کتاب معروف خود «کلمات کتاب مقدس و معنای آنها»، بار در مورد باورهای خودش راهنمایی برای ایمان ما نیست، اما او یک محقق درخشان است.

بنابراین، ما از نوشته‌های او بهره می‌بریم، او به ما گفت که مرتکب مغالطه‌ی کلمه-مفهوم نشویم. در این صورت، باید بگوییم که شما باید کلمه‌ی توبه یا کلمه‌ی توبه را داشته باشید تا آن مفهوم را اشتباه بفهمید. آن کلمه، آن مفهوم را می‌توان به روش‌های مختلفی بیان کرد، همانطور که در واقع، کتاب مقدس این کار را می‌کند.

مفهوم توبه مسیحی یا زندگی مسیحی مداوم اغلب در کتاب مقدس بدون این شعارها آمده است. افسسیان تا ۲۴، اینگونه نیست که شما مسیح را شناختید، با این فرض که درباره او شنیده‌اید و از او تعلیم ۴:۲۰ گرفته‌اید، همانطور که حقیقت در عیسی است. برای اینکه شیوه زندگی سابق خود، یعنی خود کهنه که توسط امیال فریبنده فاسد شده است را از خود دور کنید، تا در روح ذهن خود تازه شوید، و خود جدید را بپوشید، خودی که به شباهت خدا در عدالت و پاکی حقیقت آفریده شده است.

این تصویر، تغییر لباس است؛ کنار گذاشتن راه‌های قدیمی توبه است و پوشیدن راه‌های جدید اطاعت از خداست. همچنین به رومیان ۶:۱۵ تا ۲۳ مراجعه کنید، و ما قصد نداریم به همه این مکان‌ها پردازیم. کولسیان ۳:۵ تا ۱۰، عبرانیان ۳:۱۲ تا ۱۵، اول پطرس ۲:۱ تا ۳، اول یوحنا ۱:۸ تا ۱۰.

یک بار دیگر برای کسانی که می‌خواهند این موارد را یادداشت کنند. همچنین برای مفهوم توبه بدون کلمات توبه یا استغفار به رومیان ۶:۱۵ تا ۲۳، کولسیان ۳:۵ تا ۱۰، عبرانیان ۳:۱۲ تا ۱۵، اول پطرس ۲:۱ تا ۳، اول یوحنا ۱:۸ تا ۱۰ مراجعه کنید.

ایمان، ایمان به مسیح، اعتماد به او به عنوان نجات‌دهنده و پذیرفتن او به عنوان خداوند است. کتاب مقدس تعلیم می‌دهد که ایمان برای نجات ضروری است. در واقع، طبق عبرانیان ۱۱:۱۲، بدون ایمان، خشنود کردن

خدا غیرممکن است، زیرا کسی که به او نزدیک می‌شود باید ایمان داشته باشد که او وجود دارد و به کسانی که او را می‌جویند پاداش می‌دهد.

. نجات تنها از طریق ایمان به مسیح حاصل می‌شود، همانطور که هر بخش از عهد جدید گواهی می‌دهد . یوحنا ۱۴:۶، عیسی فرمود: من راه، راستی و حیات هستم. هیچ کس جز از طریق من نزد پدر نمی‌آید.

اعمال رسولان ۴:۱۲ تنها یک نام است که در زیر آسمان به انسان‌ها داده شده و ما باید به وسیله آن نجات یابیم. آن نام عیسی مسیح است. رومیان ۹:۱۰ و ۱۰، پولس پیام عهد عتیق را نقل می‌کند که هر که بخواند، هر که نام خداوند را بخواند نجات خواهد یافت، و او آن را در مورد خداوند عیسی مسیح به کار می‌برد.

هر که نام عیسی را بخواند نجات خواهد یافت. ایمان عمومی به خدا در عهد جدید نجات‌بخش نیست. ایمان خاص به مسیح نجات‌بخش است.

یعقوب ۲:۱، تنها جایی که یعقوب در کنار آیه اول یعقوب از عیسی نام می‌برد، ایمان خود را به خداوند جلال، ما عیسی مسیح، همراه با تعصب، حفظ نکنید. می‌توانید خداوند جلال ما عیسی مسیح یا عیسی مسیح خداوند جلال را ترجمه کنید. هر دو عنوان الهی برای پسر خدا هستند.

مکاشفه ۱۴:۱۲، همه این آیات به ما می‌گویند که برای نجات باید به عیسی ایمان آورد. مکاشفه ۱۴:۱۲. در اینجا فراخوانی برای استقامت مقدسین وجود دارد.

بلافاصله پس از یک متن قوی در مورد جهنم یا محکومیت ابدی. وای. در اینجا فراخوانی برای استقامت مقدسین وجود دارد.

کسانی که احکام خدا را حفظ می‌کنند و به عیسی ایمان دارند. در واقع، این صحبت از پایداری در ایمان به مسیح است، نه تنها اعتراف به او یک بار برای همیشه، بلکه ادامه ایمان در متن وحی، حتی هنگام تحمل آزار و اذیت. کتاب مقدس ایمان را به طرق مختلف به تصویر می‌کشد.

توصیفات زیادی از ایمان در عهد عتیق وجود دارد، از جمله ایمان به خداوند. پیدایش ۱۵:۶، ابراهیم به خدا ایمان آورد و این ایمان برای او به عنوان پارسایی شمرده شد، زیرا به خدا پناه می‌برد. مزمور ۵:۱۱، به او توکل می‌کند.

مزمور ۹:۱۰، توکل به خدا. مزمور ۲۱:۷، انتظار برای خدا. مزمور ۲۷:۱۴، امید بستن به او.

مزمور ۴۲:۵، ۴۲:۱۱ و موارد دیگر. اینجا چه اتفاقی می‌افتد؟ آیا اینها چیزهای کاملاً متفاوتی هستند؟ نه، نه می‌توانیم یک دایره بزرگ داشته باشیم که از اعتقاد به ایمان یا اعتماد به خدا صحبت کند.

و همه اینها راه‌هایی برای بیان آن هستند. چرا این؟ از یک طرف، زیبایی متون عهد عتیق را هنگام استفاده از تنوع واژگانی مانند آن نشان می‌دهد. و از طرف دیگر، برخی از عبارات در متن، بهتر از عبارات دیگر در متن‌های دیگر مانند آن، به دیگران منتقل می‌شوند.

حتی با انجام این سخنرانی‌ها در مورد اطلاعات، به مدت ۴۰ سال فکر می‌کردم چیزهایی یاد گرفته‌ام چون قبلاً به آنها اینطور نگاه نکرده بودم. وای، این حتی از آنچه فکر می‌کردم هم منطقی‌تر است یا وای، این خیلی واضح است. آن متن مقدس خیلی زیباست.

حالا می‌توانم بهتر توضیح بدهم. شوخی نمی‌کنم. این اتفاق در طول این ساعت‌ها که با هم بودیم، در حین انجام این سخنرانی‌ها، افتاد.

بنابراین، خداوند نسبت به قوم خود مهربان است و انجیل، در این مورد، ضرورت ایمان، را به طرق مختلف برای رفع نیازهای ما توضیح می‌دهد. در مورد عهد جدید نیز همینطور است. روش‌های مختلفی برای صحبت در مورد ایمان وجود دارد.

تنها انجیل یوحنا از ایمان عمدتاً به عنوان باور کردن، ۹۹ یا ۱۰۰ بار بسته به نوع متن، که تعدادشان زیاد است، صحبت می‌کند، اما همچنین به عنوان باور به عیسی نیز به کار می‌رود. فقط باور کن، باشه؟ باور به مسیح. باور به نام عیسی، یوحنا ۱:۱۲. باور به او، یوحنا ۳:۱۶. باور به کلام او، ۴:۵۰. پذیرفتن مسیح، یوحنا ۱:۱۲. این به معنای چیزی متفاوت از باور به او نیست.

پذیرفتن شهادت او، یوحنا ۳:۳۳. آمدن به سوی او، یوحنا ۶:۳۵. آمدن به سوی او در یوحنا ۶:۳۵ تعریف شده است، جایی که عیسی در تضاد با آمدن به سوی او و ایمان آوردن به او قرار می‌گیرد، این کلمه اشتباه است، و به عنوان مترادف نشان داده می‌شود. من نان حیات هستم. ببخشید

عیسی گفت: من نان حیات هستم. هر که نزد من آید، گرسنه نخواهد شد. و هر که به من ایمان آورد، هرگز تشنه نخواهد شد.

در آیات بعدی، گاهی اوقات به ایمان اشاره می‌کند، اما همچنین می‌گوید که به سوی من می‌آید. تمام کسانی که پدر به من داده است، به سوی من خواهند آمد. هر که به سوی من آمده است، من او را اینگونه طرد نخواهم کرد.

این به معنای ایمان به عیسی است. این روشی برای بیان ایمان به مسیح، ایمان نجات‌بخش به مسیح است. در یوحنا ۴:۱۵-۷، روش دیگری برای صحبت در مورد ایمان به مسیح *meno* در واقع، استفاده رایج از فعل به شیوه‌ای مداوم در آن زمان است.

سنت‌گرایی اکنون بیشتر به سمت سیستماتیک شدن حرکت می‌کند و تحلیل سنتی پسا-اصلاح‌طلبانه از ایمان به معنای دانش است *Notitia*. می‌شود *fiducia* و *assensus*، *notitia* مفید است. ایمان شامل

ایمان مستلزم دانش است. برای ایمان آوردن، مقدار مشخصی از دانش لازم است. باید پیام انجیل را شنید.

رومیان ۱۰:۱۷، ایمان با شنیدن و شنیدن کلام درباره مسیح حاصل می‌شود. در این پیام، نیاز فرد به رستگاری حقایق مرگ و رستاخیز عیسی، یا به طور خلاصه، حداقل مرگ او، و نیاز به ایمان نجات‌بخش گنجانده شده است. *notitia*، این همان دانش است.

همانطور که از اسمش پیداست، به معنای پذیرش است. برای نجات یافتن، باید با حقایق *Assensus* انجیل موافقت کرد. اساتید عهد جدید وجود دارند که عهد جدید را به زبان یونانی حفظ کرده‌اند، اما به آن اعتقاد بسیار کمی دارند، یا شاید اصلاً اعتقادی ندارند.

رودولف بولتمان، تأثیرگذارترین محقق عهد جدید قرن بیستم، یک نابغه بود. او متن را به همین شکل حفظ کرده بود. او هر آموزه اصلی به جز وجود خدا را انکار می‌کرد.

اوه، عیسی یک انسان بود و مرد، اما زنده نشد. او دیگر بر نمی‌گردد. بهشت و جهنمی وجود ندارد، و همینطور و همینطور.

ایمان، نه تنها در ایمان نجات‌بخش، نه تنها شامل دانش، بلکه شامل تصدیق نیز می‌شود. دانش حقایق لازم است اما کافی نیست. فرد باید آنها را به عنوان حقیقت خدا بپذیرد.

فیدوکیا به معنای اعتماد است، مانند امانتداری. فیدوکیا به معنای اعتماد است. حتی موافقت با حقایق انجیل کافی نیست.

مارتین لوتر گفت که من حقایق را می‌دانستم. من با آنها موافق بودم. اما او تا زمانی که در عیسی آرام نگرفت، نجات نیافت، همانطور که کشیش من دوست دارد بگوید، همانطور که او شخصاً به مسیح به عنوان پروردگار و ناجی خود اعتماد کرد.

برای نجات یافتن، شخص باید شخصاً به مسیح به عنوان خداوند و نجات‌دهنده اعتماد کند، همانطور که گفتم. یک بار دیگر، کمی نگران هستم. باید در نظر داشته باشیم که اینها سه مرحله برای ایمان نجات‌بخش نیستند، بلکه سه جنبه از ایمان نجات‌بخش هستند.

پترسون، مشکل با این مراحل چیه؟ من در مورد چهار مرحله‌ی رسیدن به حیات ابدی نگرانم. توبه، دریافت، ایمان. نه، نه.

انجیل اینطور ارائه نمی‌شود. می‌ترسم که بازگرداندن رستگاری به کار انسان درست نباشد. آیا چیزی به نام ایمان‌گرایی آسان وجود ندارد؟ بله، وجود دارد.

و بنابراین ما انجیل را با دقت توضیح می‌دهیم. نیاز یک فرد به ایمان خالصانه. و ما انجیل را شیرین نمی‌کنیم و آن را صرفاً به درخواست از عیسی برای ورود به قلب شما بدون هیچ توضیح دیگری تبدیل نمی‌کنیم.

ایده خوبی نیست. اما ما هفت مرحله را هم انجام نمی‌دهیم، اوه، قسم می‌خورم، این من را آزار می‌دهد. اینها مراحل نیستند، و هرگز قرار نبود که باشند.

اینها راه‌هایی برای تحلیل معنای ایمان کامل هستند. آیا آنها در ارائه انجیل ضروری هستند؟ خیر. اما مطمئناً شما حقایق را ارائه می‌دهید و مردم را تشویق می‌کنید که به مسیح اعتماد کنند.

Notitia، assensus، fiducia. و به این ترتیب موافقت ضمنی است. دانش، رضایت، اعتماد.

زبان لاتین من حال و هوای ایتالیایی دارد، چون الهیات قرون وسطی را در مقطع دکتری از یک راهب کاتولیک رومی که رشته‌ای از مدارک تحصیلی از رم، از جمله دکتری، را داشت، آموختم. او می‌گفت وقتی برای کلاس‌هایشان دور هم جمع می‌شدند، دانشجویان از کشورهای زیادی می‌آمدند و مجبور بودند به لاتین تدریس کنند. اما در ایتالیا بود، بنابراین ایتالیایی و لاتین بود، و من به این بحث بسنده می‌کنم.

ما بر لزوم ستایش مسیح در کار نجات‌بخشش به عنوان هدف ایمان نجات‌بخش تأکید می‌کنیم. تنها اساس رستگاری، مصلوب شدن عیسی به جای گناهکاران است. جان استات در کتاب فوق‌العاده‌اش، که بسیاری آن را بزرگترین اثر او می‌دانند، *صلیب مسیح*، صفحات ۲۰۲ تا ۲۰۳، بر این امر تأکید دارد.

استات گفت که جایگزینی نه نظریه‌ای در مورد کفاره است و نه حتی یک تصویر اضافی است که به عنوان گزینه‌ای در کنار سایر تصاویر قرار گیرد. بلکه جوهره هر تصویر و قلب خود کفاره است. این مهم است که مسیح را به عنوان هدف، تنها هدف ایمان نجات‌بخش، ستایش کنیم.

این مهم است زیرا ایمان فقط به اندازه هدفش خوب است. ایمان زیاد به اهداف بی‌ارزش نه تنها نابجا، بلکه گاهی اوقات غم‌انگیز است. به قتل عام جونز تاوان در سال ۱۹۷۸ فکر کنید، زمانی که صدها نفر، این مرا عصبانی می‌کند، فقرا و اقلیت‌ها، فقط مرا عصبانی می‌کند.

من از الهیات بد به این شکل متنفرم چون به مردم آسیب می‌زند. خدای من، مردم را به جهنم می‌فرستد. من از ارائه دهندگان آن متنفر نیستم، اما از پیام آنها متنفرم.

صدها نفر به دستور رهبر فرقه، جیم جونز، در گویان خودکشی دسته جمعی کردند. متأسفانه، آن افراد به جونز ایمان زیادی داشتند و ایمان نابجایشان به قیمت جانانشان تمام شد. کودکان خردسال این معجون، یعنی سم، را نوشیدند.

لوتر به درستی گفت که لوتر چنین شخصیتی است. می‌دانم که او آدم بی‌عرضه‌ای بود و می‌دانم که اغراق می‌کند، اما خدای من، حرف‌هایش خیلی به یاد ماندنی است. او گفت که کمی ایمان به عیسی نجات‌بخش است، به خاطر اینکه عیسی کیست و چه کارهایی انجام داده است.

ایمان زیاد به چیزهای بی‌ارزش، نجات‌بخش نیست. ما ایمان کم را توصیه نمی‌کنیم، فقط ایمان کم را، اما منظورش را می‌فهمم. نکته این است که عیسی موضوع ایمان نجات‌بخش است.

پولس راهنمای قابل اعتماد ماست، رومیان ۱۷: ۱۰. ایمان از آنچه شنیده می‌شود سرچشمه می‌گیرد و آنچه شنیده می‌شود از طریق پیام مسیح حاصل می‌شود. باید مطمئن شوم که در اینجا موضوعی را پوشش می‌دهیم که فکر نمی‌کنم صراحتاً آن را نوشته باشم.

پیش از این، ما توبه اولیه انجیلی را از توبه مداوم در زندگی مسیحیان متمایز کردیم. من دوست دارم آن را توبه انجیلی، توبه مسیحی بنامم. به همین ترتیب، ما ایمان نجات‌بخش اولیه را از ایمان مداوم متمایز می‌کنیم.

وقتی به آیاتی اشاره کردیم که ایمان را تنها شرط نجات می‌دانند، مانند یوحنا ۳: ۱۶، رومیان ۱: ۱۶ و ۱۷، غلاطیان ۲: ۸، افسسیان ۲: ۸، یوحنا ۳: ۱۶، رومیان ۱: ۱۶ و ۱۷، غلاطیان ۲: ۱۶، افسسیان ۲: ۸، بر اهمیت ایمان نجات‌بخش اولیه تأکید می‌کنیم. اکنون، تأیید می‌کنیم که ایمان بخش کلیدی زندگی مداوم مسیحیان نیز هست. ایمان، ایمان اولیه و نجات‌بخش است و مادام‌العمر.

این ایمان اولیه و نجات‌بخش است، و مادام‌العمر. زیرا ما نه تنها یک بار برای همیشه با ایمان نجات می‌یابیم، بلکه هر روز از زندگی خود را نیز با ایمان زندگی می‌کنیم. ما با ایمان اولیه نجات می‌یابیم.

ما با ایمان مداوم یا ایمان مسیحی، گمان می‌کنم می‌توانیم آن را ایمان بنامیم، زندگی می‌کنیم. دوم قرن‌تین ۵، ۶ و ما همیشه مطمئن هستیم و می‌دانیم که در حالی که در بدن خود هستیم، از خداوند دور هستیم. او در ۷، حال تفکر در مورد زنده بودن و جدا شدن از حضور فوری مسیح در بهشت است، و او در حال تفکر در مورد غیبت از بدن، مردن و حضور در کنار خداوند در بخش غیرمادی ما، یعنی روح یا جان خود است.

ما همیشه مطمئن هستیم و می‌دانیم که چه در بدن خود در خانه باشیم و چه در بدن خود، در حالی که در بدن خود در خانه هستیم، از خداوند دور هستیم. بیایید یک بار دیگر این را امتحان کنیم. ما همیشه مطمئن هستیم و می‌دانیم که در حالی که در بدن خود در خانه هستیم، از خداوند دور هستیم.

زیرا ما به ایمان راه می‌رویم، نه به دیدار. در دوم قرن‌تین ۵:۶ و ۷، پولس از تصویر رایج عهد عتیق استفاده می‌کند. این یک تصویر جهانی انسانی از راه رفتن به عنوان استعاره‌ای برای زندگی کردن است، گام به گام با خدا رفتن.

ما نمی‌توانیم او را ببینیم. اول پطرس ۱ این را دو بار می‌گوید. ما او را نمی‌بینیم، اما در او شادی می‌کنیم، پر از جلال.

پطرس می‌گوید، اگرچه اکنون او را نمی‌بینید، اما او را دوست دارید. این درست است، اما ما او را نمی‌بینیم. یعنی ما با ایمان رفتار می‌کنیم.

زندگی مسیحی با ایمان زیسته می‌شود، نه با دیدار در نجات‌دهنده‌ی جلال‌یافته. یا در مورد غلاطیان ۲:۲۰. چگونه؟ من با مسیح مصلوب شده‌ام، با مسیح متحد شده‌ام، در مرگ او سهیم بوده‌ام، و دیگر زندگی نمی‌کنم. معنا از خودم است، اما مسیح در من زندگی می‌کند.

زندگی‌ای که اکنون در این بدن دارم، با ایمان به پسر خدا است که مرا دوست داشت و خود را برای من فدا کرد. اگر قرار باشد فقط ۱۲ آیه را حفظ کنید، شاید یکی از آنها همین باشد. خدای من، چه گرما، چه بشارت و انجیلی، چه برکت و تشویقی برای زندگی با ایمان.

غلاطیان ۲:۲۰. من با مسیح مصلوب شده‌ام و دیگر من زندگی نمی‌کنم، بلکه مسیح در من زندگی می‌کند. زندگی‌ای که اکنون در بدن دارم، با ایمان به پسر خداست که مرا محبت کرد و خود را برای من فدا کرد.

همانطور که توبه، آغازین و مادام‌العمر است، ایمان نیز آغازین و نجات‌بخش است و ایمان مسیحی مادام‌العمر نیز می‌باشد. دوم تسالونیکیان ۱:۳. برادران و خواهران، ما باید همیشه خدا را برای شما شکر کنیم و حق هم داریم، زیرا ایمان شما شکوفا می‌شود و عشق هر یک از شما به یکدیگر رو به افزایش است. ایمان شما شکوفا می‌شود.

دوم تسالونیکیان ۱:۳. ایمان نیز مانند توبه، هم هدیه خداست و هم مسئولیت انسان. آیا در اینجا الگوهای می‌بینم؟ بله، همینطور است. بله، همینطور است.

زیباست. تعلیم کتاب مقدس در این مورد متقارن و واضح است.

این ساده و مفید است. من هرگز کتاب مقدس را نقد نمی‌کنم، اما هر آموزه‌ای به این شکل نیست، زیرا ما هر آنچه را که ممکن است دوست داشته باشیم، نداریم و گاهی اوقات مجبوریم به طور آزمایشی همه چیز را کنار هم بگذاریم، اما در این زمینه تصویر نسبتاً خوبی داریم. توبه هدیه خداست.

یادم باشد که مرتکب مغالطه کلمه-مفهوم نشوم. متأسفم. بله، توبه موهبت خداست.

ایمان نیز موهبتی از جانب خداست. ما همیشه کلمه ایمان را نداریم، اما مفهوم آن را داریم. اعمال رسولان ۱۳:۴۸.

وقتی غیریهودیان شنیدند که پولس و برنابا از یهودیان به موعظه برای غیریهودیان روی آورده‌اند، شادمان شدند و کلام خداوند را گرامی داشتند و همه کسانی که برای حیات جاودان منصوب شده بودند، ایمان آوردند. انتصاب خدا به حیات جاودان، یعنی انتخاب ابدی او از سوی آنها، منجر به ایمان آنها به مسیح شد همانطور که در انجیل معرفی شده بود. اعمال رسولان ۱۳:۴۸

به این معنا، خدا موهبت ایمان را می‌دهد. یوحنا ۶، ۳۵ و ۴۴. عیسی به آنها گفت: من نان حیات هستم؛ هر که نزد من آید، یعنی به من چنانکه دیدیم ایمان آورد، هرگز گرسنه نخواهد شد، و هر که به من ایمان آورد، دیگر هرگز تشنه نخواهد شد.

بله، ما دقیقاً همین جا دیدیم. هیچ‌کس نمی‌تواند نزد من بیاید، مگر اینکه پدری که مرا فرستاده او را جذب کند، و من در روز بازپسین او را زنده خواهم کرد. یک بار دیگر، آمدن نزد عیسی مترادف با ایمان آوردن به عیسی است.

یوحنا ۶، ۳۵. هیچ‌کس نمی‌تواند نزد من بیاید، و هیچ‌کس نمی‌تواند به من ایمان بیاورد، مگر اینکه پدری که مرا فرستاده او را جذب کند. پولس از کلمه «فراخوان» استفاده نمی‌کند، یوحنا از کلمه «فراخوان» به شیوه‌ای که پولس استفاده می‌کند، استفاده نمی‌کند، اما این مفاهیم همپوشانی دارند.

جذب یوحنا شبیه به دعوت پولس است. هیچ‌کس نمی‌تواند نزد من بیاید، نمی‌تواند به من ایمان بیاورد، مگر اینکه پدری که مرا فرستاده او را جذب کند، او را فرا بخواند. یعنی، خدا موهبت ایمان را به این معنا می‌دهد که کسانی که توسط خدا جذب می‌شوند، کسانی که توسط خدا فراخوانده می‌شوند، می‌آیند، ایمان می‌آورند.

خدا با گناهکاران مهربان است و هر آنچه نیاز داریم را به ما می‌دهد. آها، پس همه چیز از خداست و ما هیچ کاری برای انجام دادن نداریم، درست است؟ اشتباه است. همانطور که توبه هم هدیه خداست و هم مسئولیت ماست، ایمان نیز همینطور است.

ایمان موهبتی از جانب خداست، اما مسئولیتی بر دوش انسان نیز هست. بسیاری از متون عهد جدید این را تأیید می‌کنند. متی ۸:۲۶.

عیسی به ایشان گفت، ای کم‌ایمانان، چرا می‌ترسید؟ آنگاه برخاسته، بادها و دریا را نهیب زد و آرامش کامل برقرار شد. متی ۸:۲۶. یوحنا ۸:۲۴.

به شما گفتم که در گناهانتان خواهید مرد، زیرا اگر باور نکنید که من او هستم، در گناهانتان خواهید مرد. یوحنا ۸:۲۴. عیسی خطاب به مخالفان یهودی خود.

پسر، دارن دنبالش می‌گردن. قول می‌دم. می‌گن ما می‌دونیم پدرمون کیه.

خدای من. بولتمان اشتباه می‌کرد. مردم قرن اول، مردم احمق در مزارع، می‌دانستند که تولد باکره هر روز اتفاق نمی‌افتد.

افسانه‌ی نه، این یک افسانه نیست. این یک معجزه بود، و مردم آن را باور نکردند. داری شوخی می‌کنی؟ نه.

من می‌دانم که مریم چطور باردار شد، و رهبران یهود این موضوع را به گردن عیسی انداختند. مریم در این مورد خیلی چیزها را تحمل کرد. گمان می‌کنم یوسف هم همینطور.

به خداوند عیسی مسیح ایمان آور که تو و اهل خانهات نجات خواهید یافت، اعمال رسولان ۱۶:۳۱. رومیان ۱۰:۲-۴.

از آنجایی که بنی اسرائیل از عدالت خدا بی‌خبرند و سعی در اثبات عدالت خود دارند، تسلیم عدالت خدا نشده‌اند. زیرا مسیح غایت شریعت است برای عدالت هر که ایمان آورد). رومیان ۱۰: ۲-۴)

ما در پاسخ به این حقایق شگفت‌انگیز چه باید بگوییم؟ مؤمنان با سپاسگزاری از خداوند به خاطر هدایای نیکوی او، یعنی ایمان نجات‌بخش و توبه‌ی انجیلی، پاسخ می‌دهند. ما از او به خاطر تغییر ما، به خاطر روی آوردن ما از گناه به مسیح، آنطور که در انجیل ارائه شده است، سپاسگزاریم. ما به او چشم دوخته‌ایم تا فیضی را به ما عطا کند که ما را برای داشتن زندگی‌ای سرشار از توبه و ایمان تقویت کند.

ما همچنین به دنبال به اشتراک گذاشتن مژده با دیگران هستیم تا آنها بتوانند عیسی و شیوه جدید زندگی که او ارائه می‌دهد را بشناسند. رهبران کلیسای جهانی این موضوع را به خوبی درک کرده‌اند و آن را در میثاق لوزان، به رشته تحریر درآورده‌اند. محتوا، میثاق، اسلش، فقط به میثاق، www.lausanne.org صورت آنلاین در لوزان بروید و می‌توانید آن را دریافت کنید.

لوزان. نقل قول: ما، اعضای کلیسای عیسی مسیح از بیش از ۱۵۰ ملت، خدا را به خاطر نجات عظیمش ستایش می‌کنیم. ما معتقدیم که انجیل، مژده خدا برای تمام جهان است و ما به لطف او مصمم هستیم که از مأموریت مسیح اطاعت کنیم، آن را به همه بشریت اعلام کنیم و از هر ملتی شاگرد بسازیم.

ما تصدیق می‌کنیم که فقط یک منجی و فقط یک انجیل وجود دارد. ما اذعان داریم که هر کسی از طریق وحی عمومی خدا در طبیعت، تا حدودی از او شناخت دارد، اما انکار می‌کنیم که این می‌تواند ما را نجات دهد، زیرا مردم با بی‌عدالتی خود حقیقت را سرکوب می‌کنند. رومیان ۱، نقل قول.

ما همچنین هر نوع تلفیق ادیان و گفتگو را که دلالت بر این دارد که مسیح از طریق همه ادیان و ایدئولوژی‌ها به طور یکسان سخن می‌گوید، به عنوان توهینی به مسیح و انجیل رد می‌کنیم. در عوض، اعلام عیسی به عنوان ناجی جهان به معنای اعلام عشق خدا به جهانی از گناهکاران و دعوت از همه برای پاسخ به او به عنوان ناجی و خداوند در تعهد شخصی و صمیمانه توبه و ایمان است. وای، این خیلی شگفت‌انگیز است.

خدا را شکر. اوه، می‌دانم که باید بگویم آدم‌های خوبی هستند. نمی‌توانم ارزیابی کنم که چقدر انجیلی هستند که می‌گویند، اوه نه، آنها هرگز درباره عیسی آنجا نخواهند شنید، بنابراین باید راه‌های دیگری برای آنها وجود داشته باشد.

متأسفم، افرادی از ۱۵۰ ملت در سراسر جهان به کتاب مقدس ایمان دارند و عهد را ارائه می‌دهند. یوحنا با تفکر و نوشتار روشن، الهیات صحیح و فروتنی خود در ارائه چنین اظهاراتی، نقطه عطفی واقعی در رهبری را آغاز کرد. اما تنها او نبود و در مورد این موارد اجماع وجود داشت.

چند نکته که باید در مورد آنها فکر کنیم: توبه هدیه خداست. توبه مسئولیت ماست.

خب، این چه تاثیری بر موعظه انجیل ما دارد؟ اوه، خیلی تاثیر دارد. وقتی انجیل را موعظه می‌کنیم، به اراده آزاد مردم برای انتخاب خدا اعتماد نمی‌کنیم. ما به خدا اعتماد داریم که از طریق روح القدس به آنها هدیه ایمان و توبه را بدهد.

آیا این انجیل است؟ نه، انجیل یعنی ایمان آوردن. انجیل یعنی توبه کردن. و ما به خداوند اعتماد داریم که کلامش را آنطور که می‌خواهد در زندگی شنوندگانش به کار گیرد.

بنابراین، به این ترتیب، الهیات اصلاح‌شده من، بشارت را تحریک می‌کند، زیرا خدا قوم خود را دارد و او از کلام خود برای آوردن قوم خود به سوی خود استفاده خواهد کرد. اوه، گاهی اوقات او ما را غافلگیر می‌کند، و همه ما احتمالاً افرادی را می‌شناسیم که فوت کرده‌اند، و ما گفتیم که او از بسیاری جهات چه شخص دوست‌داشتنی و چه شخص خوبی بود. من خیلی ناراحتم که او هرگز به عیسی ایمان نیاورد، حتی با اینکه انجیل را شنید.

و مواقع دیگر، اگر صادق باشیم، خواهیم گفت، خدای من، خداوند آن مرد را نجات داد. چه رذلی بود. اوه، چه گناهکاری.

خدا حس شوخ طبعی دارد و ما را غافلگیر می‌کند، و او مقدس و عادل است. و نه، ما همه چیز را در مورد خداوند و راه‌های او نمی‌فهمیم. در مورد تغییر دین، توبه و ایمان، همانطور که بر جمعیت جهان تأثیر می‌گذارد، مشکلی وجود دارد.

این یک مسئله‌ی امروزی است. الهیات لیبرال کثرت‌گرا هستند. همه الهیات‌ها و همه فلسفه‌ها به خدا منتهی می‌شوند.

بعضی وقت‌ها، برای فرقه‌های وحشتناک استثنای قائل می‌شوند. فرقه‌های وحشتناکی که از مردم سوءاستفاده می‌کنند. به هر حال، این پلورالیسم است.

همه راه‌ها به خدا ختم می‌شوند. متأسفانه، به نظر من، انجیلی‌ها با این وجود صادقانه مخالفند. آنها به طور متحد جهانی‌گرایی، دیدگاهی که همه نجات یافته‌اند، و به طور متحد پلورالیسم را رد می‌کنند، همه ادیان به خدا منتهی می‌شوند، اما در مورد اینکه مرگ و رستاخیز عیسی تنها راه به سوی خداست، اختلاف نظر دارند. آنها همچنین موافقند که مرگ و رستاخیز عیسی تنها راه به سوی خداست، اما در مورد اینکه آیا همه برای نجات یافتن باید انجیل را بشنوند یا خیر، اختلاف نظر دارند.

این یک تمایز است. پلورالیسم، همه راه‌ها به خدا ختم می‌شوند. شمول‌گرایی، عیسی تنها منجی است، اما شما می‌توانید بدون شنیدن انجیل نجات پیدا کنید.

انحصارگرایی، نمی‌دانم این اصطلاحات از کجا آمده‌اند، اما اگر به یک سگ بد نامی بدهی، او را لوس می‌کنی. انحصارگرایی یا حتی بدتر از آن، محدودگرایی، خوب، این حرف قشنگی به نظر می‌رسد، به شما می‌آموزد که نه تنها عیسی تنها منجی است، بلکه برای نجات باید به او ایمان داشته باشید. قبل از اینکه فراموش کنم و بیشتر توضیح دهم، من و کریستوفر مورگان، رئیس دانشکده خدمات مسیحی در دانشگاه باپتیست کالیفرنیا، کتابی را به طور مشترک ویرایش کردیم؛ واقعاً، این کتاب برای قلب‌های ما سنگین بود.

ایمان با شنیدن پاسخی به شمول‌گرایی به دست می‌آید. ما با برادران و خواهران مؤمن شمول‌گرای خود رفتار می‌کنیم، و آنها همین هستند: هم‌ایمانان. ما با آنها خوب رفتار می‌کنیم، از نوشته‌هایشان نقل قول می‌کنیم، پنج استدلال اصلی آنها را ارائه می‌دهیم، اذعان می‌کنیم که همه آنها از همه آن استدلال‌ها استفاده نمی‌کنند، و برخی بهتر از دیگران هستند، و ما به آنها پاسخ می‌دهیم، نه فقط خودمان، ما متخصصانی برای انجام این کارها داریم، متخصصانی در آن زمینه‌های مختلف، ما ارائه‌های مثبتی از انجیل و غیره و مطالعاتی در این زمینه‌ها داریم. ایمان با شنیدن پاسخی به شمول‌گرایی به دست می‌آید.

گرفتن قرارداد برای آن کتاب آسان بود، چون وقتی با ویراستارم در آن زمان در InterVarsity انتشارات اندی لپو، صحبت کردم، گفتم اندی، شما تعدادی کتاب خوب در مورد شمول‌گرایی دارید؛ InterVarsity، فکر می‌کنم وقت آن رسیده که یکی هم در مورد انحصارگرایی داشته باشید. بله، به خاطر خودشان، آنها از دیگری حمایت نمی‌کردند، اما می‌خواستند هر دو طرف ارائه شوند، بنابراین کار آسان بود. به هر حال، دوباره شمول‌گرایان و انحصارگرایان در رد کثرت‌گرایی متحد هستند، و این مهم است، باشه؟ این یک انجیل دیگر است، این انجیل نیست، درست است؟ و جهان‌شمولی، این دیدگاه که همه نجات خواهند یافت

، آنها همچنین موافقند که عیسی، مرگ و رستاخیز برای رستگاری ضروری هستند و هیچ کس بدون عیسی مرگ و رستاخیز نجات نخواهد یافت. با این حال، آنها در مورد هستی‌شناسی نیز موافقند. از نظر هستی‌شناسی، عیسی برای نجات هر کسی باید می‌مرد و زنده می‌شد، اما آنها در مورد معرفت‌شناسی و آنچه برای نجات باید بدانید، اختلاف نظر دارند.

از نظر معرفت‌شناختی، شمول‌گرایان می‌گویند، و این کار را به روش‌های مختلفی انجام می‌دهند، اما به‌طور کلی شما می‌توانید با جستجوی خدا از طریق وحی عمومی نجات پیدا کنید. برخی می‌گویند می‌توانید، برخی می‌گویند نمی‌توانید، درست است؟ اما آنها به رومیان ۱ می‌روند و می‌گویند، رومیان ۱ نمی‌گوید که شما نمی‌توانید از این طریق نجات پیدا کنید. خب، من نمی‌دانم چقدر باید به این گفته نزدیک شوید تا این را بگویید.

قطعاً نمی‌گوید که شما می‌توانید از این طریق نجات پیدا کنید، و می‌گوید کسانی که وحی خدا را در خلقت دریافت می‌کنند، هیچ عذری ندارند. رومیان ۱۰ می‌گوید ایمان از طریق شنیدن در مسیح حاصل می‌شود بنابراین، این استدلال خوبی برای من نیست، اما با این وجود، آنها این را می‌گویند. آنها همچنین می‌گویند، و باز هم، شمول‌گرایان انجیلی بهتر از این استدلال استفاده نمی‌کنند، درست است؟ چون بوی کثرت‌گرایی می‌دهد، اما کثرت‌گرایی نیست.

این نوع دیگری از شمول‌گرایی است. آنها می‌گویند که خدا مهربان و دوست‌داشتنی و غیره است و می‌خواهد همه نجات یابند، که در واقع درست است، اما در کتاب مقدس اینگونه بیان نشده است، و باز هم، بسیاری از شمول‌گرایان حتی این دیدگاه را رد می‌کنند. این مانند شمول‌گرایی ادیان جهان است.

هر کسی که صادقانه خدا را در محدوده‌ی هندوئیسم، بودیسم، بودیسم یا اسلام، اگر بخواهیم سه مکتب اصلی را نام ببریم، جستجو کند، خداوند مرگ و رستاخیز عیسی را بدون اینکه خودش بداند، در مورد او به کار خواهد برد. من و مورگان قاطعانه، اما با احترام، قاطعانه با این موضوع مخالفیم، همانطور که بسیاری از شمول‌گرایان نیز همین نظر را دارند. ما همچنین با آن استدلال وحی عمومی و سایر استدلال‌های ارائه شده مخالفیم.

ما صرفاً مخالف نیستیم؛ ما بر اساس آموزه‌های کتاب مقدس، به شدت با هم اختلاف نظر داریم. شما می‌گویید که این امر بار عظیمی را بر دوش کلیسا می‌گذارد تا انجیل را در همه جا پخش کند.

را بررسی کردم و شروع به حمایت Transworld آمین. بعد از ویرایش مشترک این کتاب، من با دقت رادیو ماهانه نمادین کردم، زیرا آنها انجیل خداوند عیسی مسیح، انجیل واقعی را به هر گوشه دنیا، به مردمی که دولت‌هایشان و غیره اجازه شنیدن انجیل را به طور رسمی ندارند، می‌فرستند. و آنها حتی رادیو می‌فرستند، و قبایل زیادی از مردم دور هم جمع می‌شوند، و گروه‌های زیادی از مردم در زیرزمین یک خانه جمع می‌شوند.

خیلی هیجان‌انگیزه. بعضی از دوستانم می‌گویند رادیوی ترنس‌ورلد اصلاح نشده. انجیل واقعی را موعظه می‌کند.

این کار را در سراسر جهان انجام می‌دهد. و اسمش چیست؟ بعضی از برنامه‌ها برای زنان طراحی شده‌اند. آیا منظور «فرزندان راشل» است؟ چیزی شبیه به این.

در سراسر جهان، زنان مورد آزار و اذیت قرار می‌گیرند. بسیار خب؟ در برخی زمینه‌ها به طرز شگفت‌آوری مورد عیسی را به Transworld آزار و اذیت قرار می‌گیرند. زنان از طریق انجیل در جعبه، رادیو و خدمت رادیو عنوان خداوند و نجات‌دهنده شناخته‌اند.

بنابراین، من را به عنوان یک انحصارگرای پشیمان نشده کنار بگذارید. مردم برای نجات باید انجیل عیسی را بشنوند. بله، از نظر هستی‌شناسی، او تنها منجی است، اما از نظر معرفت‌شناسی، آیا خدا می‌تواند خود را جایی مستقیماً در یک جزیره بدون [چیزی] آشکار کند؟ البته که می‌تواند.

اما همانطور که جیم پکر می‌گوید، ما حق نداریم بر اساس آموزه‌های کتاب مقدس در هیچ مورد خاصی چنین انتظاری داشته باشیم. بنابراین، ما اینگونه رفتار می‌کنیم، گویی آنها نیاز دارند که انجیل را بشنوند، زیرا تا آنجا که ما می‌دانیم، آنها این کار را می‌کنند. در سخنرانی بعدی خود، به آموزه مهم توجیه خواهیم پرداخت.

این دکتر رابرت پترسون در حال تدریس در مورد رستگاری است. این جلسه شماره ۱۱، تبدیل است.